

[Hendriksen.]

Saa var det ærede Medlem Hr. Stauning, og det samme gælder det ærede Medlem Hr. Holdgaard, overmaade glad for den højtærede Indenrigsministers Holdning. De sagde jo begge, at den højtærede Minister havde nedsablet Forslaget paa den voldsomste Maade. Men mon de to ærede Medlemmers Glæde vil holde sig? Mon den højtærede Indenrigsminister fuldt ud vil acceptere Makkerskabet? Jeg tvivler, og jeg maa da ogsaa anerkende, at der var en Væsensforskel paa de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, og de Udtalelser, der blev fremsat fra socialdemokratisk og radikal Side.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard har jeg, som sagt, ikke mange Bemærkninger at gøre. Det, jeg har sagt til det ærede Medlem Hr. Stauning, rammer ogsaa for Hovedpartens Vedkommende de Udtalelser, der er fremsat fra det ærede Medlem Hr. Holdgaards Side.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard begyndte med at sige, at vi med megen Selvfølelse havde udtalt, at det var første Gang et Folkeforsikringsforslag laa paa Rigsdagens Bord. Det er det ogsaa. Et fuldt udarbejdet virkeligt Folkeforsikringsforslag har aldrig før foreligget. Det ærede Medlem henviste til et Forslag, der var fremsat i 1881—82. Jeg formoder, det ærede Medlem dermed sigter til Forslag til Lov angaaende Oprettelse af en almindelig Alderdomsforsørgelsesanstalt, der blev indbragt i Folketinget den 7. December 1881. Men dette var et Forslag, der hvilede paa en fuldkommen frivillig Forsikring, det har intet at gøre med en virkelig fuld Gennemførelse af Folkeforsikringstanken, som vi her har foreslaaet.

I øvrigt hævdede det ærede Medlem, at Tvangsfolkeforsikring kun havde historisk Interesse efter Debatten i 1922, og det ærede Medlem tog ogsaa min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelser i saa Henseende til Indtægt for dette Standpunkt. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at han ikke kan tage det ærede Medlem Hr. Vesterager til Indtægt for sit Standpunkt. Naar det ærede Medlem Hr. Vesteragers Navn ikke findes paa Forslaget til Lov om almindelig Folkeforsikring, skyldes det ingenlunde, at det ærede Medlem Hr. Vesterager ikke er fuldt enig med mit Parti — for der er fuldkommen Enighed indenfor mit Parti om disse Forslag —, men det skyldes simpelthen dette, at det var Partibestyrelsen i Folketinget, der forelagde Forslagene, og da det ærede Medlem

Hr. Vesterager ikke er Medlem af Partibestyrelsen, findes hans Navn selvsagt heller ikke paa Forslaget.

I øvrigt sagde det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at disse Forslag var de daarligste og sletteste Forslag, der nogen Sinde har været fremsat paa dette Omraade. Det var jo en skrap Udtalelse, men noget Bevis kom det ærede Medlem ikke med. Men denne Voldsomhed ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Holdgaards Side siger mig jo, at vi har sat ind paa noget godt og rigtigt; vi har rørt ved noget, som er af den rigtige Karakter, det er jeg fuldt og fast overbevist om. Dette Forslag er saa sandelig ikke et Lig, som trænger til Krykker, som det ærede Medlem talte om. Men jeg forstaar godt, at det ærede Medlems Tanker kredser omkring det forkrænkkelige; det tror jeg ogsaa, mine Tanker vilde gøre, hvis jeg var radikal, hvad jeg ikke er og heller ikke tror, jeg nogen Sinde bliver.

Det ærede Medlem fremsatte nogle taagede Bemærkninger om, at jeg havde talt om, at jeg vilde anmode Meningsfæller om at slutte sig til dette Forslag. Jeg har aldrig sagt noget saadant. Mine Meningsfæller og mit Parti staar bag disse Forslag. Det, jeg sagde, var, at jeg inviterede Tilhængere af Folkeforsikringstanken i andre Partier til en Realitetsdrøftelse; men jeg forstaar, at jeg kunde have sparet mig denne Henvendelse til det ærede Medlem Hr. Stauning og Hr. Holdgaard. Jeg er nu ikke sikker paa, at samtlige radikale Vælgere deler det ærede Medlem Hr. Holdgaards Standpunkt saa kraftigt, som det blev fremsat; men det er jo noget, som Tiden vil vise.

Vi vilde bebyrde Befolkningen med en Tvangsudskrivning paa 75 Mill. Kr., sagde det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Jeg har allerede tidligere sagt, at det ikke er rigtigt; Beløbet vil blive langt ringere, jfr. § 36 i Forslaget. Og hertil kommer, at for hele den store Stab af Statens og Kommunernes Embedsmænd og Tjenestemænd gælder det jo, at de allerede har en løbende Forsikring, nemlig deres Pensionsret, hvortil der af Statspersonalet betales 3 pCt. af Gagerne. Det er en Selvfølge, at der ikke for disse Personer skal indføres en Dobbeltforsikring; enten maa deres Forsikringspligt betragtes som fyldestgjort som Følge af den Pensionsret, de allerede har eller ogsaa maa Systemet ændres, saaledes som man nu kan blive enig om det under de kommende Forhandlinger i Udvalget. I det første Tilfælde vil de 75 Mill. Kr. blive nedskrevet yderligere med meget betydelige Beløb, og i det sidste Tilfælde vil den Præmie, som paalægges